

REPUBLIKA E KOSOVËS/REPUBLIKA KOSOVA

Numri i lëndës: 2021:198818

Datë: 30.04.2024

Numri i dokumentit: 05642340

2021:198819

GJYKATA THEMELORE NË FERIZAJ - Departamenti i Përgjithshëm Civil - gjyqtari Faton Ajvazi, me asistimin e bashkëpunëtorit profesional Besart Selmani, në çështjen juridike kontestimore të paditësit A.R. nga Ferizaj, të cilën me autorizim e përfaqëson av Elvira Heta nga Ferizaj, kundër të paditurës Ministria e Punëve të Brendshme - Drejtoria e Përgjithshme e Policisë – Drejtoria Rajonale në Ferizaj, të cilën e përfaqëson Avokatura Shtetërore në Ministrinë e Drejtësisë të Republikës së Kosovës, me objekt kontesti kompensim i pagës së trembëdhjetë, shpenzimeve të shujtës dhe pagës jubilarë, me lartësi të objektit të kërkesës 1,578.87€, jashtë seancës gjyqësore, me datë 30 Prill 2024, morri dhe përpiloi këtë:

A K T G J Y K I M

I. APROVOHET pjesërisht si e bazuar kërkesëpadia e paditëses A.R..

II. DETYROHET e paditura Ministria e Punëve të Brendshme, Drejtoria e Përgjithshme e Policisë – Drejtoria Rajonale në Ferizaj, që paditëses A.R., me numër personal të Inj..., që në emër të shpërblimit të pagës së trembëdhjetë, për vitet 2018, 2019 dhe 2020, t'ia paguaj shumën e përgjithshme të mjeteve prej 1,578.87€ (një mijë e pesëqind e shtatëdhjetë e tetë, tetëdhjetë e shtatë euro). Shumen e gjykuar t'ia paguaj paditëses, me kamatë ligjore prej 8%, e cila fillon të llogaritet nga dita e parashtrimit të padisë dt. 07.09.2021 e deri në pagesën definitive, si dhe shpenzimet e kësaj procedure kontestimore, në shumën prej 135 euro, të gjitha këto në afat prej 7 ditësh, nga dita e plotfuqishmërisë së këtij aktgjykimi, nën kërcënimin e përmbarimit me dhunë.

III. REFUZOHET - pjesa e kërkesëpadisë së paditëses me të cilën ka kërkuar që në emër të shujtës ditore për 581 ditë nga 3.5 euro për periudhën nga data 14.1.2018 deri më 30.05.2021 në shumën prej 2,033.50€ euro dhe shumën e kërkuar në emër të shpërblimit jubilar **si e pabazuar**.

IV. DETYROHET e paditura që në emër të diferencës së taksës gjyqësore për padi të paguajë shumën prej 10€, në afat prej 7 ditësh, pas pranimit të këtij aktgjykimi, nën kërcënim të përmbarimit të dhunshëm

A r s y e t i m

Paditësja përmes të autorizuarit të saj, me datën 07.09.2021, ka paraqitur padi kundër të paditurës Ministria e Punëve të Brendshme - Drejtoria e Përgjithshme e Policisë – Drejtoria Rajonale në Ferizaj, me të cilën ka kërkuar pagesën e shpenzimeve të shujtës, shpërblimin jubilar dhe pagat e 13-ta, për vitet 2018, 2019 dhe 2020.

Më tej, në padi ka theksuar se paditësi ka themeluar marrëdhënie pune në Stacionin Policorë në Ferizaj më datë 01.08.2005 me pagë mujore 526.29 euro, si në vërtetimet e bashkangjitura dhe që nga ajo kohë vazhdon të jetë i punësuar në këtë institucion në pozitën e njëjtë. Paditësi edhe pse është i punësuar në këtë institucion dhe ka kryer gjithmonë në përpikëri detyrat e saj, ka marrë gjithmonë vlerësime të kënaqshme dhe asnjëherë nuk ka qenë subjekt i shqiptimit të ndonjë mase disiplinore dhe ndonëse grada dhe kualifikimi i përvojës së punës i njeh të drejtën në shpërblim të një page në fund të vitit ekuivalente me pagën e rregullt mujore në fund të vitit, të drejtën për shujtë ditore si dhe shpërblimi jubilar në shumën prej 173.27€, të cilat i parasheh udhëzimi administrativ nr. 02/2018 mbi marrëdhënien e punës policinë e Kosovës, neni 29 par 2 të Udhëzimit administrativ me nr. 02/2018, i cili ka hyrë në fuqi me datën 14.11.2018 i cili thekson „Personelit të Policisë të cilët kanë marrë vlerësim të kënaqshëm dhe të cilët nuk kanë qenë subjekt i shqiptimit të ndonjë mase disiplinore brenda vitit përkatës, do të përfitojnë si shpërblim një pagë mujore ekuivalente me pagën e rregullt mujore në fund të vitit,,.

E autorizuar e paditësit, përmes parashtresës me shkrim e ka bërë precizimin e kërkesë padisë duke kërkuar nga gjykata që paditëses ti aprovohet padia dhe kërkesë padia dhe të detyrohet e paditura që paditëses t’ia kompensoj shpërblimin të një page mujore ekuivalente me pagën e rregullt mujore në fund të vitit për tre vitet e fundit, pagesën e një page jubilar dhe pagesën e shujtave ditore për ditët e kaluara në punë gjithsejtë 581 ditë nga 3.5 euro të cilat do të llogariten nga data 14.11.2018 deri më 30.05.2021, me kamatë ligjore 8% nga momenti i paraqitjes së padisë. Andaj ka kërkuar që të aprovohet padia dhe kërkesë padia e paditësit si e bazuar.

Shpenzimet e procedurës i ka kërkuar.

E paditura nëpërmjet të autorizuarit të saj, ka paraqitur përgjigje në padi, me të cilën e ka kundërshtuar në tërësi kërkesëpadinë e paditëses sepse paditësja nuk i ka shterur mjetet brenda institucionit. Ka deklaruar se nuk është kontestues fakti se paditësja është në marrëdhënie pune tek e paditura duke u mbështetur në vërtetimet e punësimit të lëshuara nga e paditura. Më tutje ka kundërshtuar edhe kërkesëpadinë e paditësit për sa i përket kompensimit të pagës së 13-të, pasi që nuk është realizuar për asnjë punonjës të Policisë së Kosovës, për shkak të mungesës së mjeteve financiare. Ministria e Financave në përputhje me nenin 19 të Ligjit nr. 07/L-041 mbi ndarjet buxhetore për buxhetin e Republikës së Kosovës për vitin 2021, përkatësisht Ligjin nr. 05/L-1125, neni 20 par 3 për Buxhetin e Republikës së Kosovës për vitin 2017 nuk e ka aprovuar kërkesën e Policisë së Kosovës dhe ri rrjedhoje e kësaj çdo veprim apo nismë, duke përfshirë edhe nenin 29 pika 2 të UA.nr.02/2018 për Marrëdhënien e Punës në Policinë e Kosovës, i cili prodhon obligime financiare nuk është i obligueshëm përderisa nuk ka identifikuar paraprakisht burimin financiar, ashtu që në mungesë të mjeteve buxhetore – financiare nuk ka mundur të realizohet pagesa e pagës së 13-të për asnjë zyrtarë policor. Sa i përket pagesës së shpërblimit jubilar, paditësi është paguar për shpërblim jubilar dhe atë në muajin qershor 2015, 25% të pagës mesatare 98.75€ konform nenit 29.5 të UA 02/2018. Gjithashtu sa i përket kërkesëpadiës së paditësit për kompensimin e shujtave, për çdo vit kalendarik e pasi kjo vlen vetëm në bazë të mundësive ligjore, financiare dhe institucionale të paditurës dhe asnjë dispozitë ligjore nuk e parasheh si detyrim, andaj e njëjta nuk mund të jetë obligim i të paditurës. Shpenzimet e procedurës nuk i kërkuar.

Gjykata pas shqyrtimit të padisë, provave që gjenden në shkresat e lëndës, si dhe përgjigjes në padi të paraqitur nga ana e të paditurës, në kuptim të nenit 8 lidhur me nenin 398 të LPK-së, ka gjetur se janë plotësuar kushtet ligjore të përcaktuara në nenin 398 të LPK-së për marrjen e aktgjykimit jashtë seancës, sepse në mes të palëve nuk është kontestuese gjendja faktike dhe nuk ekzistojnë pengesa të tjera për dhënien e vendimit meritor, pasi që nga përgjigja në padi rezulton qartas se kërkesëpadia e paditësit është e themeltë.

Ndërsa për pjesën tjetër të kërkesëpadiës, gjykata ka vendosur në kuptim të nenit 399 sipas të cilit “Kur gjykata, pasi t’i arrijë përgjigja në padi, konstaton se nga faktet e treguara në padi nuk del themelësia e kërkesëpadiës, atëherë ajo do të jep vendimin meritor me të cilin refuzohet si e pathemeltë kërkesëpadia”.

Gjykata me rastin e vendosjes, jashtë seancës gjyqësore, është bazuar në dispozitën e nenit 398 të LPK-së, e cila dispozitë përcakton: “Kur gjykata, pasi t’i arrijë përgjigja në padi, konstaton se ndërmjet palëve nuk është kontestuese gjendja faktike, dhe se nuk ekzistojnë

pengesa të tjera për dhënien e vendimit meritore, atëherë ajo, pa caktuar fare seancë gjyqësore, mund ta jep aktgjykimin me të cilën e pranon si të themeltë kërkesëpadinë". Andaj, bazuar në dispozitat e nenit 398 të LPK-së, Gjykata ka vendosur si në dispozitiv të këtij aktgjykimi dhe atë pa caktuar seancë gjyqësore, pasi që vlerësoi se në rastin konkret, kërkesëpadia e paditësit është qartazi e themeltë pasi që bazohet në dispozitat e Udhëzimit administrative 02/2018 dt. 14.11.2018 dhe 01/2021 dt. 29.09.2021 të nxjerra nga Drejtori i Përgjithshëm i Policisë së Kosovës, ndërsa shuma e kompensimit vërtetohet nga provat që gjenden në shkresat e lëndës.

Gjykata pas analizimit të pretendimeve të palëve ndërgjyqës, konstaton se në mes tyre është kontestuese baza juridike e kërkesëpadisë.

Nga shqyrtimi i shkresave të lëndës dhe vlerësimi i përgjigjes në padi, gjykata konstaton se në mes të palëve ndërgjyqës nuk është kontestuese se paditësja është në marrëdhënie pune tek e paditura, megjithatë gjykata këtë fakt e vërtetoi sipas vërtetimeve të punësimit të paditësit të bashkangjitura në shkresa të lëndës.

Nga vërtetimi i punësimit me nr. 04/1-.../21 të datës 24.08.2021, të lëshuar nga MPB–Drejtoria e Përgjithshme e Policisë për paditësen A.R., gjykata ka vërtetuar se paditësja është e punësuar me orar të plotë në Policinë e Kosovës që nga data e 01.08.2005 me pagë momentale e saj është 526.29€, për një muaj kalendarik.

Bazuar në provat e bashkangjitura në padi, Gjykata gjen se në rastin në fjalë zbatohen dispozitat e Ligjit të Punës Nr.03/L-212, dispozitat e Ligjit Nr. 04/L-076 për Policinë, si dhe dispozitat e Udhëzimit Administrativ Nr.02/2018, i datës 14.11.2018 mbi Marrëdhënien e Punës në Policinë e Kosovës, i nënshkruar nga Drejtori i Përgjithshëm i Policisë. Po ashtu bazuar në Mendimin Juridik të Gjykatës Supreme të Kosovës, nr. 213/2023 të datës 09.10.2023, për shpërblimin e shujtës ditore, pagës së 13-të, shtesat në pagë për kualifikimin shkollor dhe pagën jubilarë në policinë e Kosovës. Në nenin 55 par.1 të Ligjit të Punës Nr.03/L-212 ku përcaktohet se: "I punësuar ka të drejtë në pagë, e cila përcaktohet me Kontratën e Punës, në pajtim me këtë ligj, Kontratën Kolektive, Aktin e Brendshëm të Punëdhënësit". Në nenin 44 par.2 të Ligjit Nr. 04/L-076 për Policinë përcaktohet se: "Marrëdhënia e punës për personelin policor rregullohet me akt nënligjor". Ndërsa neni 55 par.1 nënpar.1.7 i këtij Ligji përcakton se: "Drejtori i Përgjithshëm nxjerr aktet nënligjore për marrëdhënien e punës, siç përshkruhet në paragrafin 2. të nenit 44 të këtij ligji". Në nenin 5 paragrafi 2 të Udhëzimit Administrativ Nr.02/2018, i datës 14.11.2018 mbi Marrëdhënien e Punës në Policinë e Kosovës, i nënshkruar nga Drejtori i Përgjithshëm i Policisë, përcaktohet se në nenin 29 paragrafi 2 të këtij udhëzuesi është paraparë se "Personelit të Policisë të cilët kanë marrë vlerësim të kënaqshëm dhe të cilët nuk kanë qenë subjekt i shqiptimit të ndonjë mase disiplinore brenda vitit përkatës, do të përfitojnë si shpërblim

një pagë mujore ekuivalente me pagën e rregullt mujore në fund të vitit”, ndërkaq bazuar edhe në Mendimin Juridik të Gjykatës Supreme të Kosovës, nr. 213/2023 të datës 09.10.2023, për Shpërblimin e shujtës ditore, pagës së 13-të, shtesat në pagë për kualifikimin shkollor dhe pagën jubilarë në policinë e Kosovës është paraparë se “në kontestet nga marrëdhëniet e punës - lidhur me kërkesat për shpërblimin e pagës së 13-të, për personelin e policisë, të cilat kërkesa janë paraqitur pas datës 14.11.2018, në bazë të nenit 29 paragrafi 2 të Udhëzimit Administrativ nr.02/2018 mbi Marrëdhëniet e Punës në Policinë e Kosovës, i cili ka hyrë në fuqi më datë 14.11.2018, dhe në bazë të nenit 30 paragrafi 2 të Udhëzimit Administrativ nr.01/2021 mbi Marrëdhëniet e Punës në Policinë e Kosovës, i cili ka hyrë në fuqi më datë 29.09.2021, personeli i policisë ka të drejtë në shpërblimin e një page mujore ekuivalente me pagën e rregullt mujore në fund të vitit, për vitin 2018, 2019, 2020 dhe 2021”. Në rastin konkret gjykata gjeti se e paditura ka pasur për detyrim që paditësit si i punësuar pranë saj që të ia paguaj pagën e 13 për çdo fund vit për vitet 2018, 2019 dhe 2020 pasi që janë plotësuar edhe kushtet nga ana e paditësit siç parashihen në nenin 29 paragrafi 2 të Udhëzimit Administrativ Nr.02/2018, i datës 14.11.2018, më saktësisht vlerësimi për vitet 2018, 2019 dhe 2020 ka qenë plotësisht i kënaqshëm, e po ashtu ndaj të njëjtit nuk është shqiptuar asnjë masë disiplinore. Nga interpretimi i dispozitave të Udhëzimeve Administrative 02/2018 dhe 01/2021, të nxjerra nga e paditura dhe shqyrtimit të shkresave të lëndës, gjykata erdhi në përfundim se kërkesëpadia e paditësve sa i përket pagave të 13-ta është në tersi e bazuar sepse paditësja e gëzon të drejtën që në fund të çdo viti kalendarik, ta përfitoj si shpërblim, një pagë mujore, e cila pagë do të jetë e njëjtë me pagën mujore në fund të vitit kalendarik përkatës, me kusht që atë vit kalendarik punonjësit e të paditurës në këtë rast paditësja, të kenë vlerësim të kënaqshëm të performancës së punës dhe nëse nuk ju është shqiptuar ndonjë masë disiplinore brenda vitit përkatës.

Në këtë rast sipas formularëve të vlerësimit, që gjenden në shkresat e lëndës, konstatohet se paditësja i plotëson kushtet e përshkruara dhe ka vlerësime të kënaqshme të performancës dhe të njëjtës nuk i është shqiptuar ndonjë masë disiplinore, përgjatë viteve 2018, 2019 dhe 2020. Për më tepër e paditura nuk ka parashtruar ndonjë vërejtje me anë të përgjigjes në padi, e që do të vinte në dyshim performancën e paditëses për vitet e kaluara, e po ashtu nga e paditura nuk është ngritur as çështja e ndonjë mase disiplinore eventuale të shqiptuar ndaj paditësve. Ashtu që gjykata vlerëson se paditësja ka të drejtë që të kërkojnë pagën e 13-të, duke u mbështetur edhe në dispozitat nën – ligjore respektivisht Udhëzimin Administrativ të cekur më lartë i cili në mënyrë të qartë e përcakton të drejtën e paditëses për të marrë pagat të përshkruara në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

Sa i përket pjesës refuzuese lidhur me kompensimin e pagës jubilarë, gjykata vendosi të refuzoj kërkesën e palës paditëse mbështetur në provat e paraqitura nga e paditura përmes përgjigjes në padi e cila e ka njoftuar gjykatën se paditëses i është kompensuar paga jubilarë më 30.09.2015, për të cilën edhe ka paraqitur provë përkatësisht fletë pagesën e pagës për muajin shtator 2015, ku shihet se ka pranuar edhe shtesën në emër të pagës jubilarë.

Ndërsa sa i përket pjesës refuzuese për kërkesën e palës që në emër të kompensimit të ushqimit në punë (shujtave) të paguajë shumën prej 3.50 euro, për një ditë pune dhe atë për 581 ditë pune, për periudhën nga data 14.1.2018 deri më 30.05.2021, në shumën prej 2,033.50€ euro, vendosi jashtë seancës gjyqësore edhe atë në kuptim të nenit 399, par 1, të LPK-së, në të cilin është paraparë shprehimisht se: “Kur gjykata, pasi t’i arrijë përgjigja në padi, konstaton se nga faktet e treguara në padi nuk del themelësia e kërkesëpadisë, atëherë ajo do të jep vendimin meritor me të cilin refuzohet si e pathemeltë kërkesëpadia”.

Gjykata e refuzoi kërkesën e palës paditëse për kompensimin e shujtave ditore, sepse në nenin 29, par 1, të Udhëzimit Administrativ Nr.02/2018, i datës 14.11.2018 mbi Marrëdhënien e Punës në Policinë e Kosovës, përcakton detyrimin mbi ushqimin gjatë ditëve të punës ngase gjykata e gjeti si të pa bazuar, pasi që në neni 29 par.1 të këtij udhëzimi parashihet që “Paga bazë, shtesat për rrezikshmërinë në punë, puna jashtë orarit, gjatë festave, shujtë ditore, veshmbathje (për zyrtarët policorë) dhe sigurim shëndetësor për personelin e Policisë duhet të jetë në përputhje me vendin e punës, gradën, kualifikimin dhe përvojën e punës, duke u mbështetur në Ligjin për Policinë, sistemin e pagave dhe shtesave në Polici” pra kjo dispozitë përcakton kushtet të përgjithshme të cilave palët kontraktuese, duhet të ju përmbahen lidhur me të drejtat dhe detyrimet që burojnë nga marrëdhënia e punës, ku kriter për vendosur mbi këto të drejta duhet të jetë vendi i punës, gradën, kualifikimin dhe përvojën e punës, duke u mbështetur në Ligjin për Policinë, sistemin e pagave dhe shtesave në Polici, por si dispozitë nuk përcakton në vetvete detyrimin për kompensim, e në këtë çështje kontestimore kompensimin për shujta ditore. Gjykata në kuptim të nenit 47 par 4 të ligjit për policinë (LIGJI Nr. 04/L-076) ku përcaktohet se “Pagat themelore dhe çdo shtesë e autorizuar përcaktohet dhe paguhet në përputhje me procedurat e përcaktuara në ligjin në fuqi dhe me aktet nënligjore”, vlerëson se për të ju njohur e drejta për kompensim në shujta duhet të përcaktohet shprehimisht në Ligj apo në aktet e brendshme nënligjore (që në rastin konkret nuk është përcaktuar shprehimisht me aktet nënligjore të paditurës se personelit policor i takon e drejta e kompensimit në shujta ditore), si dhe bazuar edhe në Mendimin Juridik të Gjykatës Supreme të Kosovës, nr. 213/2023 të datës 09.10.2023, për Shpërblimin e shujtës ditore, pagës së 13-të, shtesat në pagë për kualifikimin shkollor dhe pagën jubilarë në policinë e Kosovës është paraparë se ”në kontestet nga

marrëdhëniet e punës - lidhur me kërkesat për shpërblimin e shujtës ditore për personelin e policisë, të cilat kërkesa janë paraqitur pas datës 14.11.2018, nuk aplikohet neni 29 paragrafi 1 i Udhëzimit Administrativ nr.02/2018 mbi Marrëdhëniet e Punës në Policinë e Kosovës, i cili ka hyrë në fuqi më datë 14.11.2018, dhe neni 30 paragrafi 1 i Udhëzimit Administrativ nr.01/2021 mbi Marrëdhëniet e Punës në Policinë e Kosovës, i cili ka hyrë në fuqi më datë 29.09.2021”. Sipas dispozitave ligjore të lart cituar nuk e detyrojnë shprehimisht të paditurën për kompensimin e shujtave ditore ashtu siç kanë kërkuara paditësja, andaj vendosi si në pikën -III-, të dispozitivit të këtij aktgjykimi.

Me rastin e vendosjes lidhur me lartësinë e kompensimit për shpërblimin e pagës së 13-të në fund të viteve 2018, 2019 dhe 2020, në rastin konkret për paditësen, gjykata mori për bazë vërtetimin e punësimit të lartshënuar në të cilin shënohet se ka pagë (në vlerë 526.29 euro), e nga e cilat rezulton paga të cilën e realizon paditësja dhe përvojën e punës tek e paditura, pastaj raportet e punës përkatësisht vlerësimet dhe raportet për masa disiplinore, andaj paditësës ju njoh e drejta në kompensim ashtu siç është në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

Gjykata, vlerëson se e paditura ka detyrim sipas dispozitave të lartpërmendura, që t’i kompensoj paditësve pagat e trembëdhjeta pasi duke u bazuar në nenin 245 të Ligjit mbi Marrëdhëniet e Detyrimeve (LMD-s), në të cilin përcaktohet se: *“Kreditori në marrëdhënien e detyrimit ka të drejtë që prej debitorit të kërkoj përmbushjen e detyrimit, ndërsa debitori ka për detyrë që ta përmbush atë me ndërgjegje dhe në tërësi, në përputhje me përmbajtjen e tij”*. Prandaj gjykata duke u nisur nga fakti se e paditura i ka mbetur borxh paditësës me aplikimin e dispozitave të lartcekura dhe në bazë të gjendjes së vërtetuar faktike, vendosi që ta detyroj të paditurën që paditësës t’ia kompensoj shumat e gjetuara si në pikën I dhe II të dispozitivit të këtij aktgjykimi.

Gjykata vendosi sikurse në dispozitiv të këtij aktgjykimi duke aprovuar shumat përkatëse dhe duke llogaritur kamatën ligjore si në dispozitiv, bazuar në nenin 382 par. 1 dhe 2 të LMD-së, duke e llogaritur të njëjtën nga dita e parashtrimit të padisë në këtë gjykatë me datë 07/09/2021 bazuar në Mendimin Juridik për Kamatën të Gjykatës Supreme të Kosovës nr. 265/2020 të datës 02.12.2020, pasi që në rastin konkret pala e paditur është vonuar në përmbushjen e obligimit ndaj palës paditëse.

Në bazë të gjendjes faktike të vërtetuar dhe duke pas parasysh edhe faktet jokontestuese nga palët ndërgjyqës në këtë çështje kontestimore, gjykata erdhi në përfundim se kërkesëpadia e paditëses është e bazuar dhe të njëjtën e ka aprovuar sikurse në pikën I. dhe II të dispozitivit të këtij aktgjykimi, pasi që nga provat e paraqitura ka vërtetuar faktin se paditësi është në marrëdhënie pune tek e paditura. Lartësia e kërkesëpadisë u mbështet në listën e pagave përmes të cilës u vërtetua shuma se sa është paguar paditësja që është shuma prej 526.29€, andaj kjo ishte baza për llogaritjen e pagave për tri vitet (e cila del nga llogaritja e thjeshtë nga paga bazë 526.29×3 vite (2018,2019 dhe 2020) = 1,578,87 euro) andaj edhe këto përlllogaritje për gjykatën kanë qenë të sakta dhe reale, ngase vetë kërkesa e paditësve ka qenë e tillë dhe gjykata ka vlerësuar se nuk ka nevojë për nxjerrjen e ekspertizës sipas detyrës zyrtar, për përlllogaritjen e të njëjtës.

Gjykata i vlerësoi edhe pretendimet e të paditurës në përgjigje në padi sa i përket pjesëve të aprovuara të kërkesë padisë dhe gjeti se të njëjtat janë të pa bazuara. E paditura nuk mund ta mënjanoi detyrimin, me pretendimin se detyrimet financiare nga Udhëzimi Administrativ se nuk prodhojnë efekt për shkak se janë në harmoni me Ligjin mbi ndarjet buxhetore, gjykata vlerëson se këto akte, në këtë rast Udhëzimet Administrative të lartcekura, janë aprovuar nga struktura të larta të paditurës, e të cilët e kanë pasur për qëllim edhe motivimin e punonjësve për punë kur edhe kanë përcaktuar shpërblime për të njëjtit. Për më tepër derisa ato janë qartë të specifikuara nuk mund të interpretohen në dëm të tani paditëses duke u thirrur në mos ekzistimin e mundësive financiare, e as nuk mund të mbetet në diskrecionin e të paditurës se a mundet a po jo për tu përmbushur detyrimet që rezultojnë nga dispozitat lartcekura, përderisa e paditura me asnjë provë shkresore – analizë buxhetore, nuk e argumenton faktin se ka mungesë të mjeteve buxhetore për përmbushjen e detyrimeve siç kanë kërkuar paditësja, për pjesën e aprovuar të kërkesës.

Vendimin që pala e paditur t'i bartë shpenzimet e procedurës, gjykata e bazoj në dispozitën e nenit 449 dhe 452, të LPK-së, sipas të cilave paditësit i pranohen shpenzimet e procedurës kontestimore dhe atë në emër të përpilimin të padisë shumë prej 104 euro dhe në emër të taksës gjyqësore në shumë prej 31€ gjithsejtë shumë prej 135 euro, në afat prej 7 ditësh, nga dita e pranimit të këtij aktgjykimi, nën kërcënimin e përmbarimit.

Nga se u tha me lart, gjykata vendosi si në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

GJYKATA THEMELORE NË FERIZAJ
Departamenti i Përgjithshëm- Divizioni Civil
2021:198819 datë 29 Prill 2024

Gjyqtari
Faton Ajvazi

KËSHILLË JURIDIKE: Kundër këtij aktgjykimi pala e pakënaqur ka të drejtë ankese në afat prej 7 ditësh, nga dita e marrjes së të njëjtit, Gjykatën e Apelit të Kosovës në Prishtinë, përmes kësaj Gjykate.